

Benjamin en Juda

Kort na de ontmoeting van Jakob met Ezau is Benjamin geboren. Zijn moeder Rachel voelde dat het fout met haar ging en dat zij zou sterven. Zij gaf haar jongste zoon de naam Ben-oni (zoon van het ongeluk).

Jakob gaf hem echter de naam Ben-jamin (zoon van het geluk, gelukskind, of zoon aan de rechterhand). Benjamin betekent soms ook “mensen uit het Zuiden”, mensen die zich ten Zuiden van Jozef bevonden. Benjamin sloot als jongste en laatste zoon het gezin van Jakob af.

Het in Qumran gevonden “Boek der Oorlogen”, weet te vermelden dat Benjamin met Juda en Levy behoort tot de “zonen des Lichts”.

Toen Jakob Ezau tegemoet ging, na de bange nacht te Pniël, hebben alle leden van Jakobs gezin op advies van Jakob zich voor Ezau gebogen. De hele familie heeft een knieval voor Ezau gedaan en zwichtte voor zijn persoon, uit vrees dat hij zijn kwade voornemens zou uitvoeren.

In die dagen was Benjamin nog niet geboren, en hij is dan ook de **enige** van Jakobs gezin die **niet** voor Ezau daadwerkelijk heeft gebogen. Benjamin wordt pas geboren als Jakobs naam definitief door JHWH in Israël is veranderd. Wij zullen zien of er iets merkwaardigs valt op te merken in de geschiedenis van Benjamin, waaruit blijkt dat hij ook later niet gewicht is voor Ezau's nazaten.

Verder is Benjamin -en ook zijn doodgewaande broer Jozef- als weeskind opgegroeid. Zijn moeder Rachel stierf bij zijn geboorte. Toen Jozef verkocht was naar Egypte en de zonen hun vader hadden gezegd dat zij Jozefs verscheurde en met bloed bevlekte rok hadden gevonden, leefde Jakob in de waan dat zijn eerstgeboren zoon Jozef, die de eerstgeboorterechten had, dood was. En diens opvolger was Benjamin.

Dus was Jakob uiterst bezorgd om het lot en leven van Benjamin.



Het is dan ook ten lange leste pure noodzaak en uit grote nood dat Jakob Benjamin (die toen reeds ongeveer 31 jaar oud was) mee laat gaan met de broers naar Egypte. Temeer daar de vorige reis niet vlekkeloos was verlopen en er onheilspellende berichten waren meegekomen. De lucht gonsde van bange geruchten, en Jakob vreesde met grote vreze.

Zie het Boek des Oprechten 52:40, waar Jakob in een schrijven aan Jozef zijn jongste zoon Benjamin aan diens zorg aanbeveelt, met een belofte dat Elohim alsdan hem (de onderkoning) zou zegenen.

Juda stelt zich ten laatste borg voor Benjamin en verbindt hierdoor zijn lot met dat van zijn jongste broer van een andere moeder. Juda was een geweldig sterk man, een groot held en strijder, waar menigeen wel een straatje voor zou omlopen. Juda was nog wel liefst 2 à 3x sterker dan Simeon en Levi, die met hun tweeën al de hele stad Sichem versloegen, toen hun zuster Dina verkracht was.

Jakob stelde groot vertrouwen in de rol van Juda en gaf Benjamin mee op reis naar Egypte om voor de tweede maal koren te kopen. Hier zien wij voor het eerst dat er een soort maatschap ontstaan is tussen Juda en Benjamin. En ook dát feit gaan wij naspeuren in de verdere geschiedenis van die twee personen en hun nazaten, wat voor gevolgen dat heeft gehad.

Gen.43:9 Ik zal borg voor hem zijn; van mijn hand zult gij hem eisen; indien ik hem tot u niet breng en hem voor uw aangezicht stel, zo zal ik alle dagen tegen u gezondigd hebben!

Toen de broers samen met Benjamin in Egypte waren bij de onderkoning, die in werkelijkheid hun broer Jozef bleek te zijn, gebeurden er wonderlijke dingen met Benjamin. Jozef ontvangt de broers na hun tweede reis en toont zich vriendelijk. De broers worden uitgenodigd om met de onderkoning te eten, hoewel Egyptenaars nooit aten met vreemden, dus Jozef waarschijnlijk apart heeft gegeten. Jozef keek in zijn “zilveren beker der waarzeggingen” en zei quasi tegen de broers dat hij daarin hun leeftijden kon zien. Inderdaad zette Jozef de broers naar hun leeftijden aan



de tafel. Dus dachten zij dat Jozef gelijk had en een groot magiër was. Daarna nam hij Benjamin en zei tegen de broers dat hij, net als Benjamin ook geen broer (meer) had, en Benjamin dus bij hem aan het hoofd van de tafel op een soort troon moest komen zitten. Daarna kreeg Benjamin vijf porties voorgezet, tegen de broers één. En Jozef is met Benjamin aan de praat geraakt en heeft zich éérs in het geheim aan Benjamin bekend gemaakt en hem gezegd dat hij de broers wilde beproeven, om te zien of ze met Benjamin net zo zouden handelen als met hem. Zie het Boek des Oprechten hfst. 53.

Wat zullen de andere broers vreemd opgekeken hebben. Wat een merkwaardige gang van zaken, dat die harde onderkoning op zulk een wonderlijke wijze met Benjamin handelde. Zij hebben hun eigen ogen niet kunnen geloven. En dan het hele verloop, de beker-affaire, zoals in de Bijbel en in het Boek des Oprechten breedvoerig is beschreven..

Mozes zegent de stam Benjamin héél bijzonder, Deut.33:12 *En van Benjamin zeide hij: De beminde des HEEREN, hij zal zeker bij Hem wonen. Hij zal hem den gansen dag overdekken, en tussen Zijn schouders zal hij wonen!*

Jakob zelf besteedt ogenschijnlijk niet zo heel veel aan Benjamin in zijn laatste zegen aan zijn zonen. Gen.49:7 *Benjamin zal als een wolf verscheuren; des morgens zal hij roof eten, en des avonds zal hij buit uitdelen.*

Karaktertrekken der Benjaminiten

De Benjaminiten waren:

- * linkshandig, Richt.20:16,
- * dubbelhandig, 1Kon.12:2
- * eerlijk, Richt.20:13
- * strijdbaar en dapper, Richt.20:46

Aan de stam Benjamin is soms veel gesnoeid, zodat er nog maar heel weinig mannen overbleven, Richt.20:47.

Benjamin is, als enige stam van alle stammen van Israël, geheel opnieuw moeten beginnen, van voor af aan. (Met 400 maagden uit Jabes in Gilead en 200 maagden uit Silo).

Benjamin wordt een wolf genoemd, die verscheurt, Gen.49:27. Dat wijst naar de strijdlust en strijdvaardigheid van deze stam. Ten tijde van Josafat waren er 380.000 dappere strijdbare mannen, die vooral met de strijdboog goed konden omgaan, 2Kron.13:8.

In Richt.20 lezen wij de gruweldaden in Gibeon, waar de stam Benjamin de strijd opneemt tegen een vijftienvoudige overmacht, en soms nog succesvol ook. Later is de stam Benjamin verslagen zodat er slechts 600 mannen van overbleven.

Ogenschijnlijk viel de koninklijke waardigheid de stam Benjamin het eerste ten deel, toen Saul tot koning over Israël werd gezalfd met een oliekruik (= breekbaar). Het was voor Elohim een soort uitwijk mogelijkheid om via het maatschap Juda-Benjamin ook een koning uit Benjamin te geven. De echte koning had uit Juda behoren te komen. Maar dat kon nog niet. Er lag nog een zonde van verbastering op Juda, inzake zijn schoondochter Tamar. Maar wie was Saul en wat was zijn afkomst?



Saul kwam uit Gibeon. Het bleek uit zijn gedrag dat hij ongeschikt was om koning te blijven, en ook zijn geslacht daartoe ongeschikt was.

1 Samuel 13:13 Toen zeide Samuel tot Saul: Gij hebt zottelijk gedaan; gij hebt het gebod van den HEERE, uw God, niet gehouden, dat Hij u geboden heeft; want de HEERE zou nu uw rijk over Israël bevestigd hebben tot in eeuwigheid.

Zie verder 1Kron.8:29 en 9:35vv

De naam Saul, zie Strong's 7586 = sha-ûwl (Shaw-ool, of sjeool). Dat betekent zo iets als de "onderwereld" vragen, onderzoek doen vanuit de aarde, de wereld der doden raadplegen. En dat is wel gebleken bij Saul aan het einde van zijn leven. Er zat iets niet goed met Saul en diens genen.

Gibeon komt van gibbor, krachtigen, oorlogsvoerders, reuzen.

Saul was de eerste koning, een proefstuk dat mislukte, doordat Saul ongehoorzaam was aan Elohim en bloedschulden op zich laadde. In Hosea staat dat JHWH aan Israël een koning gaf in Zijn toorn.

Hosea 13:11 Ik gaf u een koning in Mijn toorn en nam hem weg in Mijn verbolgenheid.

Saul was een opvallende gestalte, iets van een reus, 1Sam.10:23. Hij had wel koninklijke bekwaamheden, maar onderwierp zich niet onvoorwaardelijk aan Elohim, 1Sam.13:7-14, 14:47-48.

De scepter was vanaf het begin aan Juda beloofd. Maar de tijd voor Juda was nog niet rijp. Juda had buitenechtelijke kinderen voortgebracht bij zijn schoondochter Thamar, en pas het 10e geslacht zou weer "heilig" zijn. Tijdens Saul was er het 9e geslacht van Juda/Thamar. Pas David was het 10e geslacht. 1Sam.8:5, Matth.1.

Jonathan

Jonathan was geheel anders dan zijn vader. Heel duidelijk is te lezen dat Davids ziel aan Jonathan werd verbonden en omgekeerd. 1Sam.18 Jonathan heeft in David zijn meerdere gezien en aanvaardt dat niet hij, maar David de koning zou zijn naar Elohims hart en wil. Jonathan wilde de tweede man zijn van David, 1Sam.23:17.



Judea en het gebied van Benjamin

Het is heel wonderlijk dat er vanaf het begin een verstrengeling is waar te nemen tussen Juda en Benjamin. De hoofdstad van Juda lag in het gebied van Benjamin, dus kon Juda zich moeilijk afscheiden van Benjamin, en Benjamin kon zich niet van Juda distantiëren.

In de tijd van David sloot zich Benjamin als stam steeds bij Juda aan, 1Kon.12:20. De stam Benjamin heeft zich kort na de scheiding van het rijk na Salomo bij de stam van Juda aangesloten, en vormde alzo het Huis Juda, tot aan de Babylonische ballingschap.

Na de terugkeer van een klein deel van het Huis Juda, heeft Benjamin zich afgescheiden en is zo goed als zeker in Galilea gaan wonen als Galileeërs. Zie ook Jer.6:1-2.

Uit Joh.7:1 blijkt dat de Galileeërs géén joden waren,

De Galileeërs hadden een eigen taal-accent, dat voor hen kenmerkend was, Matth.26:72. Daarvan was eveneens sprake in Richt.12:6, het sjibbolet.

Uit Hand.2:7 blijkt dat bijna de gehele jonge Gemeente in haar begin uit Galileeërs bestond. De aanhangers van Jezus in Judea waren grotendeels Galileeërs, Joh.4:45, en dezen hebben Hem koning willen maken,

Joh.6:1,15. De leidlieden der Joden daarentegen hebben Hem uit de weg geruimd. De Galileeërs hadden géén deel aan Zijn geweldadige dood, althans volgens de evangeliën.

Benjamin heeft in het N.T. een heel bijzondere positie!

Als stam zal Benjamin in de toekomst een nieuw gebied krijgen, ver ten Noorden van Judea, n.l. in Galilea (der heidenen), Matth.4:12-16 (aan de heidenen gelijk). De Galileeërs waren geen joden en worden ten onrechte weleens zo genoemd.

Verbonden tussen Juda en Benjamin

Lees het 1e verbond in Gen.43:8

het 2e, 1Sam.20:15-17,23,42

het 3e, 1Sam.23:16-18

het 4e, 1Sam.24:12-22

en het 5e, 2Sam.3:12-21.

En hieruit blijkt alweer de nauwe relatie tussen Juda en Benjamin.

De Schrift spreekt over sommigen "dochteren". De dochteren van Juda, en ook over de dochteren Sions.

Nu de dochter Sions, wie is dat? Dat blijkt uit de volgende teksten:

De dochter Sions; zij hijgt, zij breidt haar handen uit, zeggende: O, wee mij nu, want mijn ziel is moede vanwege de doodslagers!

Jeremia 6:2 Ik heb wel de dochter Sions bij een schone en wellustige vrouw vergeleken;

Klaagliederen 1:6 Vau. En van de dochter Sions is al haar sieraad weggegaan; haar vorsten zijn als de herten, die geen weide vinden, en zij gaan krachteloos henen voor het aangezicht des vervolgers.

Klaagliederen 2:1 ¶ Aleph. Hoe heeft de Heere de dochter Sions in Zijn toorn bewolkt? Hij heeft de heerlijkheid van Israel van den hemel op de aarde nedergeworpen; en Hij heeft aan de voetbank Zijner voeten niet gedacht in den dag Zijns toorns.

Klaagliederen 2:4 Daleth. Hij heeft Zijn boog gespannen als een vijand; Hij heeft zich met Zijn rechterhand gesteld als een tegenpartijder, dat Hij doodde al de begeerlijke dingen der ogen; Hij heeft Zijn grimmigheid in de tent der dochter Sions uitgestort als een vuur.

Klaagliederen 2:8 Cheth. De HEERE heeft gedacht te verderven den muur der dochter Sions; Hij heeft het richtsnoer daarover getogen, Hij heeft Zijn hand niet afgewend, dat Hij ze niet verlonde; en Hij heeft den voormuur en den muur te zamen treurig gemaakt, zij zijn verzwakt.

Klaagliederen 2:10 ¶ Jod. De oudsten der dochter Sions zitten op de aarde, zij zwijgen stil, zij werpen stof op hun hoofd, zij hebben zakken aangejord; de jonge dochters van Jeruzalem laten haar hoofd ter aarde hangen.

Klaagliederen 2:13 Mem. Wat getuigen zal ik u brengen, wat zal ik bij u vergelijken, gij dochter Jeruzalems? Wat zal ik bij u vergelijken, dat ik u trooste, gij jonkvrouw, dochter Sions, want uw breuk is zo groot als de zee, wie kan u helen?

Klaagliederen 2:18 Tsade. Hun hart schreeuwde tot den Heere: O gij muur der dochter Sions, laat dag en nacht tranen afvlieten als een beek; geef uzelve geen rust, uw oogappel houde niet op!

Klaagliederen 4:22 Thau. Uw ongerechtigheid heeft een einde, o gij dochter Sions! Hij zal u niet meer gevankelijk doen wegvoeren; maar uw ongerechtigheid, o gij dochter Edoms! zal Hij bezoeken; Hij zal uw zonden ontdekken.

Micha 1:13 Span de snelle dieren aan den wagen, gij inwoners van Lachis! (deze is der dochter Sions het beginsel der zonde) want in u zijn Israels overtredingen gevonden.

Micha 4:8 ¶ En gij Schaapstoren, gij Ofel der dochter Sions! tot u zal komen, ja, daar zal komen de vorige heerschappij, het koninkrijk der dochteren van Jeruzalem.

Micha 4:10 Lijd smart en arbeid om voort te brengen, o dochter Sions! als een barende vrouw; want nu zult gij wel uit de stad henen uitgaan, en op het veld wonen, en tot in Babel komen, maar aldaar zult gij gered worden; aldaar zal u de HEERE verlossen uit de hand uwer vijanden.

Micha 4:13 Maak u op en dors, o dochter Sions! Want Ik zal uw hoorn ijzer maken, en uw klauwen koper maken, en gij zult vele volken verpletteren; en Ik zal hunlieder gewin den HEERE verbannen, en hun vermogen den Heere der ganse aarde.

Zefanja 3:14 ¶ Zing vrolijk, gij dochter Sions, juich, Israel; wees blijde, en spring op van vreugde van ganser harte, gij dochter Jeruzalems!

Zacharia 2:10 ¶ Juich en verblijd u, gij dochter Sions; want zie, Ik kom, en Ik zal in het midden van u wonen, spreekt de HEERE.

Zacharia 9:9 ¶ Verheug u zeer, gij dochter Sions! juich, gij dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland; arm, en rijdende op een ezel, en op een veulen, een jong der ezellinnen.

Benjamin en Juda bleven samengaan. Ook na de scheuring van het Rijk is de stam Benjamin verbonden gebleven met Juda, en vormden zij tezamen het Huis Juda. Jeruzalem was hun hoofdstad, Sion. En wie is de “dochter van Sion”? Daarop geeft Jer.6:1-2 het antwoord. Dat is de stam Benjamin.

1 ¶ Vlucht met hopen, gij kinderen van Benjamin! uit het midden van Jeruzalem, en blaast de bazuin te Thekoa, en heft een vuurteken op te Beth-cherem; want er kijkt een kwaad uit van het noorden, en een grote breuk.

2 Ik heb wel de dochter Sions bij een schone en wellustige vrouw vergeleken;

3 Maar er zullen herders tot haar komen met hun kudden; zij zullen tenten rondom tegen haar opslaan; zij zullen een iegelijk zijn ruimte afweiden.

Dit Sion zal in de toekomst worden bevrijd als het in grote benauwdheid verkeert, Jes.46:13

Ik breng Mijn gerechtigheid nabij, zij zal niet verre wezen, en Mijn heil zal niet vertoeven; maar Ik zal heil geven in Sion, aan Israel Mijn heerlijkheid.

En wanneer de “dochter van Sion” zich mag verheugen is daar reden toe. Juda had zich wél verbasterd, Mal.2:11, maar Benjamin niet.

11 Juda handelt trouwelooslijk, en er wordt een gruwel gedaan in Israel, en in Jeruzalem; want Juda ontheiligt de heiligheid des HEEREN, welke Hij liefheeft; want hij heeft de dochter eens vreemden gods getrouwd.

12 De HEERE zal den man, die zulks doet, uitroeien uit de hutten van Jakob, dien, die waakt, en dien, die antwoordt, en die den HEERE der heirscharen spijsoffer brengt.

Zie verder Jes.49:16-18 over Sion

14 Doch Sion zegt: De HEERE heeft mij verlaten, en de HEERE heeft mij vergeten.

15 Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over den zoon haars buiks? Ofschoon deze vergate, zo zal Ik toch u niet vergeten.

16 Zie, Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd; uw muren zijn steeds voor Mij.

17 Uw zonen zullen zich haasten; maar uw verstoorders en uw verwoesters zullen van u uitgaan.

En Ps.50:2

2 Uit Sion, de volkomenheid der schoonheid, verschijnt God blinkende.

3 Onze God zal komen en zal niet zwijgen; een vuur voor Zijn aangezicht zal verteren, en rondom Hem zal het zeer stormen.

4 Hij zal roepen tot den hemel van boven, en tot de aarde, om Zijn volk te richten.

5 Verzamelt Mij Mijn gunstgenoten, die Mijn verbond maken met offerande!

Waar ligt het nieuwe Sion van de profetie voor de toekomst?

Psalmen 48:2 (48-3) Schoon van gelegenheid, een vreugde der ganse aarde is de berg Sion, aan de zijden van het noorden; de stad des groten Konings.

Psalmen 48:11 (48-12) Laat de berg Sion blijde zijn; laat de dochteren van Juda zich verheugen, om Uwer oordelen wil.

En zie Zach. 6:8.

Sions lof in de psalmen:

Psalmen 50:2 Uit Sion, de volkomenheid der schoonheid, verschijnt God blinkende.

Psalmen 51:18 (51-20) Doe wel bij Sion naar Uw welbehagen; bouw de muren van Jeruzalem op.

Psalmen 53:6 (53-7) Och, dat Israels verlossingen uit Sion kwamen! Als God de gevangenen Zijns volks zal doen wederkeren, dan zal zich Jakob verheugen, Israel zal verblijd zijn.

Psalmen 65:1 ¶ Een psalm van David, een lied, voor den opperzangmeester. (65-2) De lofzang is in stilheid tot U, o God! in Sion; en U zal de gelofte betaald worden.

Psalmen 69:35 (69-36) Want God zal Sion verlossen, en de steden van Juda bouwen; en aldaar zullen zij wonen, en haar erfelijk bezitten;

Psalmen 74:2 Gedenk aan Uw vergadering, die Gij van ouds verworven hebt; de roede Uwer erfenis, die Gij verlost hebt; den berg Sion, waarop Gij gewoond hebt.

Psalmen 76:2 (76-3) En in Salem is Zijn hut, en Zijn woning in Sion.

Psalmen 78:68 Maar Hij verkoos den stam van Juda, den berg Sion, dien Hij liefhad.

Psalmen 84:7 (84-8) Zij gaan van kracht tot kracht; een iegelijk van hen zal verschijnen voor God in Sion.

Psalmen 87:2 De HEERE bemint de poorten van Sion boven alle woningen van Jakob.

Psalmen 87:5 En van Sion zal gezegd worden: Die en die is daarin geboren; en de Allerhoogste Zelf zal hen bevestigen.

Psalmen 97:8 ¶ Sion heeft gehoord, en het heeft zich verblijd, en de dochteren van Juda hebben zich verheugd vanwege Uw oordelen, o HEERE!

Psalmen 99:2 De HEERE is groot in Sion, en Hij is hoog boven alle volken.

Psalmen 102:13 (102-14) Gij zult opstaan, Gij zult U ontfermen over Sion, want de tijd om haar genadig te zijn, want de bestemde tijd is gekomen.

Psalmen 102:16 (102-17) Als de HEERE Sion zal opgebouwd hebben, in Zijn heerlijkheid zal verschenen zijn,

Psalmen 102:21 (102-22) Opdat men den Naam des HEEREN vertelle te Sion, en Zijn lof te Jeruzalem;

Psalmen 110:2 De HEERE zal den scepter Uwer sterkte zenden uit Sion, zeggende: Heers in het midden Uwer vijanden.

Psalmen 125:1 ¶ Een lied Hammaaloth. Die op den HEERE vertrouwen, zijn als de berg Sion, die niet wankelt, maar blijft in eeuwigheid.

Psalmen 128:5 De HEERE zal u zegenen uit Sion, en gij zult het goede van Jeruzalem aanschouwen al de dagen uws levens;

Psalmen 129:5 ¶ Laat hen beschaamd en achterwaarts gedreven worden, allen, die Sion haten.

Psalmen 132:13 Want de HEERE heeft Sion verkoren, Hij heeft het begeerd tot Zijn woonplaats, zeggende:

Psalmen 133:3 Het is gelijk de dauw van Hermon, en die nederdaalt op de bergen van Sion, want de HEERE gebiedt aldaar den zegen en het leven tot in der eeuwigheid.

Psalmen 134:3 De HEERE zegene u uit Sion, Hij, Die den hemel en de aarde gemaakt heeft.

Psalmen 135:21 Geloofd zij de HEERE uit Sion, Die te Jeruzalem woont. Hallelujah!

Psalmen 137:1 ¶ Aan de rivieren van Babel, daar zaten wij, ook weenden wij, als wij gedachten aan Sion.

Psalmen 146:10 De HEERE zal in eeuwigheid regeren; uw God, o Sion! is van geslacht tot geslacht. Hallelujah!

Psalmen 147:12 ¶ O Jeruzalem! roem den HEERE; o Sion! loof uw God.

En ook in Jes.8:18, 10:24, 24:23, 51:16.

Benjamin was getrouw gebleven en had zich niet verbasterd. Benjamin had zich wel vermengd met de andere stammen, maar dat was toegestaan. Als zodanig kon Benjamin geheel Israel vertegenwoordigen. Daarom is er een deel van Benjamin overgelaten in Juda/Jeruzalem, 2Kon.17 en 18, 19:4.

Na de Babylonische ballingschap heeft de stam Benjamin zich in Galilea gevestigd. Zij konden niet overweg met het “Juda”-deel dat teruggekeerd was uit Babel. Zij hebben zich afgescheiden, zie Jer.6:1 en zijn uit het midden van Jeruzalem weggevlucht met hopen, meest waarschijnlijk naar Galilea. Wat achterbleef waren de vermengden, die de joodse natie oprichtten en de synagoge instelden.

Jozef en Maria waren dan ook niet verbonden met de groep die vooreerst “joden” werden genoemd, die in Judea woonden, maar zij woonden in Nazareth, in Galilea, onder de Benjaminiten! Sion heeft zich kennelijk beperkt tot de stam van Benjamin, waartussen ook enkele nazaten van de andere stammen woonden, zoals Jozef en Maria.

Alle discipelen waren uit Galilea afkomstig, behalve Judas de verrader. Ook Paulus was uit de stam Benjamin.

Hieruit volgt dat Jezus volgens de evangeliën in hoofdzaak tot de stam Benjamin kwam en daaruit Zijn volgelingen verkoos.

Zie ook Zach.2:10, 8:2-3, 9:9.

2:10 Juich en verblijd u, gij dochter Sions; want zie, Ik kom, en Ik zal in het midden van u wonen, spreekt de HEERE.

8:2 Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Ik heb geijverd over Sion met een groten ijver; ja, met grote grimmigheid heb Ik over haar geijverd.

3 Alzo zegt de HEERE: Ik ben wedergekeerd tot Sion, en Ik zal in het midden van Jeruzalem wonen; en Jeruzalem zal geheten worden een stad der waarheid, en de berg des HEEREN der heirscharen, een berg der heiligheid.

Benjamin kreeg van Jozef een dubbel, en een vijfdubbele portie, en dat is later in de geschiedenis van de Benjaminiten ook het geval.

Joh.12:15. Benjamin is Israël in het klein.

15 Vrees niet, gij dochter Sions, zie, uw Koning komt, zittende op het veulen ener ezelin.

Joël 2:23. Benjamin, dat zijn de kinderen Sions.

23 En gij, kinderen van Sion! verheugt u en zijt blijde in den HEERE, uw God; want Hij zal u geven dien Leraar ter gerechtigheid; en Hij zal u den regen doen nederdalen, den vroegen regen en den spaden regen in de eerste maand.

Hand.1:11, de Galileese mannen, dus Benjaminiten, ontvangen de belofte van Zijn terugkeer en gawe van de heilige Geest.

De dochter van Sion is klein, Deut.33:12, Jes.1:1-8

8 En de dochter van Sion is overgebleven als een hutje in den wijngaard, als een nachthutje in den komkommerhof, als een belegerde stad.

Maar de uiteindelijke verlossing van Sion komt, Jes.66:11-12.

6 Er zal een stem van een groot rumoer uit de stad zijn, een stem uit den tempel, de stem des HEEREN, Die Zijn vijanden de verdiensten vergeldt.

7 Eer zij barensood had, heeft zij gebaard, eer haar smart overkwam, zo is zij van een knechtje verlost.

8 Wie heeft ooit zulks gehoord? Wie heeft dergelijks gezien? Zou een land kunnen geboren worden op een enigen dag? Zou een volk kunnen geboren worden op een enige reize? Maar Sion heeft weeen gekregen, en zij heeft haar zonen gebaard.

9 Zou Ik de baarmoeder openbreken, en niet genereren? zegt de HEERE; zou Ik, Die genereer, voortaan toesluiten? zegt uw God.

10 Verblijdt u met Jeruzalem, en verheugt u over haar, al haar liefhebbers! Weest vrolijk over haar met vreugde, gij allen, die over haar zijt treurig geweest!

Aan Sion is veel beloofd: o.a. milde regens, Deut.32:2. Regen wijst op kennis van het goede, op wijsheid, op de heilige Geest.

En indien wij de zegeningen aan Sion toepassen op het vanouds zo genoemde “Sion in het Westen”, nl. Nederland, dan zien wij hierin een vervulling van de profetie. Want wélk land op aarde is zó bevoorrecht als ons land, inzake de ware religie en uitwendige zegeningen! Nederland is een ‘kikkerlandje’ waar het veel regent.

En hoe is Nederland en Zuid Afrika gezegend geworden met kennis, geloof, wijsheid en Godsvreze! Als geen andere landen op de wereld, is er vanuit Nederland, Zuid Afrika, Duitsland en ook Schotland zoveel zegening voort gekomen voor, tijdens en na de Reformatie.

Ter wille van ons broedervolk met hun apartheid, is Zuid Afrika tot een uitvaagsel en scheldwoord geworden. Benjamin betekent soms “Mensen uit het Zuiden”, hetwelk wij met recht kunnen toepassen op Zuid Afrika, ons broedervolk, dat grotendeels uit Nederlanders bestaat, het Israël in het Westen, of het Galilea der heidenen.

Romeinen 11:26 En alzo zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

Hebreeën 12:22 Maar gij zijt gekomen tot den berg Sion, en de stad des levenden Gods, tot het hemelse Jeruzalem, en de vele duizenden der engelen;

I Petrus 2:6 Daarom is ook vervat in de Schrift: Ziet, Ik leg in Sion een uitersten Hoeksteen, Die uitverkoren en dierbaar is; en: Die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

Juda's heiligdom-taak

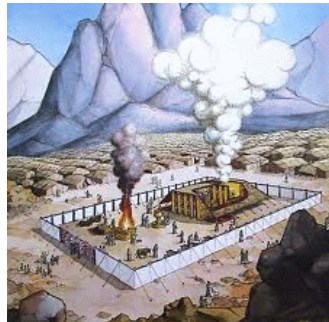
Juda kreeg de taak voor het heiligdom. *Ps.114 2 Zo werd Juda tot Zijn heiligdom, Israel Zijn volkomene heerschappij.*

Juda was de beschermer van het heiligdom, want de tempel stond in zijn hoofdstad, en die hoofdstad lag in het gebied van de stam Benjamin, aangrenzend aan Juda. Het ging toen om het Aäronitisch priesterschap.

Nadat de heiligdom-taak van Juda geëindigd was, werd het volk van het heiligdom als natie vernietigd, omdat het zijn rol had vervuld. In werkelijkheid was dat niet meer de stam Juda en het Huis Juda, want na de terugkeer uit Babel was Benjamin naar Galilea vertrokken en hadden de joden (meest gemengden en Edomieten) de rol van Juda overgenomen, als een pseudo-Juda. En zij, de joden, hebben daarmee tevens de heiligdom-taak op zich genomen en uitgespeeld, tot hun eigen ondergang en verderf.

Na de scheiding van het rijk in twee delen, het Huis Juda en het Huis Israël, viel aan Juda de heiligdom-taak ten deel.

Toen de joden later die taak vervuld hadden, kon Israël weer verenigd worden. En dat is reeds in het verborgen aanvankelijk gebeurd in West Europa, en staat nog in het openbaar te gebeuren in het Messiaans



Vrederijk, Ez.37:20 *De houten nu, op dewelke gij zult geschreven hebben, zullen in uw hand zijn voor hunlieder ogen.*

21 *Spreek dan tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal de kinderen Israels halen uit het midden der heidenen, waarhenen zij getogen zijn, en zal ze vergaderen van rondom, en brengen hen in hun land;*

22 *En Ik zal ze maken tot een enig volk in het land, op de bergen Israels; en zij zullen allen te zamen een enigen Koning tot koning hebben; en zij zullen niet meer tot twee volken zijn, noch voortaan meer in twee koninkrijken verdeeld zijn.*

23 *En zij zullen zich niet meer verontreinigen met hun drekgoden, en met hun verfoeiselen, en met al hun overtredingen; en Ik zal ze verlossen uit al hun woonplaatsen, in dewelke zij gezondigd hebben, en zal ze reinigen; zo zullen zij Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn.*

24 *En Mijn Knecht David zal Koning over hen zijn; en zij zullen allen te zamen een Herder hebben; en zij zullen in Mijn rechten wandelen, en Mijn inzettingen bewaren en die doen.*

25 *En zij zullen wonen in het land, dat Ik Mijn knecht Jakob gegeven heb, waarin uw vaders gewoond hebben; ja, daarin zullen zij wonen, zij en hun kinderen, en hun kindskinderen tot in eeuwigheid, en Mijn Knecht David zal hunlieder Vorst zijn tot in eeuwigheid.*

Het koninkrijk (de koninkrijks-taak) werd na de scheiding van het rijk tijdelijk van Juda weggenomen, en hem werd de heiligdom-taak opgelegd. Tien stammen kwamen aan Jerobeam, aan het Noorderrijk Efraïm, dat het Koninkrijk Israels was en bleef, en slechts één stam werd aan Davids huis gegeven, die het koningschap vertegenwoordigde. Let op, slechts één stam, nl. Benjamin. Hier is niet meer van de stam Juda sprake. Juda is tijdelijk wat koninkrijks-taak betreft op zij gezet.

Dus bestond heel even het koninkrijk uit elf stammen, niet meer uit twaalf. 1Kon.11:10.

Aan David werden géén twee stammen gegeven, slechts één. (zie A. Holland, In Bondgenootschap met God, p.84).

En waarom? Omdat David altijd een lamp zou hebben, 1Kon.11:36.

34 *Doch niets van dit koninkrijk zal Ik uit zijn hand nemen; maar Ik stel hem tot een vorst al de dagen zijns levens, om Mijns knechts Davids wil, dien Ik verkoren heb, die Mijn geboden en Mijn inzettingen gehouden heeft.*

35 *Maar uit de hand zijns zoons zal Ik het koninkrijk nemen; en Ik zal u daarvan tien stammen geven.*

36 *En zijn zoon zal Ik een stam geven; opdat Mijn knecht David altijd een lamp voor Mijn aangezicht hebbe in Jeruzalem, de stad, die Ik Mij verkoren heb, om Mijn Naam daar te stellen.*

37 *Zo zal Ik u nemen, en gij zult regeren over al wat uw ziel zal begeren; en gij zult koning zijn over Israel.*

Op die manier kon de Tempel en de hoofdstad bij Davids huis blijven. Maar ook zelfs Benjamin was aanvankelijk van David afgefallen, 1Kon.12:21. Wij dienen erop te letten dat de stam Juda en het Huis Juda twee verschillende zaken zijn. Het Huis Juda was samengesteld uit de stammen Juda, Benjamin en grotendeels Levi. De stam Juda was alleen samengesteld uit nakomelingen van Juda.

Het koninkrijk van het Huis Juda bleef bestaan tot aan de Babylonische ballingschap. De teruggekeerden vormden géén koninkrijk, slechts de joodse natie, een gemengde groep. Zij begeerden ten tijde van Jezus géén koning dan de keizer. Het koninkrijk van de “jonkvrouw Israels” wordt in Jer.18 vergeleken bij een pottebakkersvat dat geheel verbroken wordt. De stam Juda is daarvan een kleine scherf, dat wel de profetische lijn voortzette, zónder nationale status.

Benjamin en de kinderen Belials

In de Schrift komen wij regelmatig de mededeling tegen dat er kinderen Belials waren in Israel. Zij worden niet in zo'n heel best daglicht geplaatst. Belial = nietsnut, onwettigen, zonder wet, opstandig tegen de wet, rebellen, deugnieten, kwaaddoeners.

Het zijn lieden uit de sjeool of onderwereld, van satan en de gevallen engelen, de Anakim, die als Atlanten de grote catastrofe van de ondergang van Atlantis overleefden in onderaardse steden en tunnels. Zij vereren de god Bel of Baäl, met de zonne diensten. Bij de zuilen van Hercules, in het Noorden van de Perzische Golf, schijnt een restantje van deze Atlantiden de catastrofe te hebben overleefd. Zij werden Barat-phoeniciërs genoemd. Hun taal, het Foenisisch was de toenmalige wereldtaal, zoals Engels dat momenteel is.

Phoenix komt van het Egyptische Pa-Hanok, Huis van Henoeh. Deze Atlanten beweren van Henoeh af te stammen. Daar het slimme schurken zijn, nazaten van de “vader der leugens” dienen wij hen niet te geloven.

In de jaarlijkse zonnecyclus zien zij de wederoprichting van Henoeh, als de zon uit de onderwereld weer terugkomt. Zij willen zich via Henoeh mee laten nemen in diens gezegend heil voor de toekomst.

Dat het slimme rakkers zijn, bewijst hoe zij als Gibeonieten tijdens de verovering van Kanaän zich verkleed hadden en naar Jozua toekwamen met mooie smoesjes. Jozua trapte erin en zwoer hun bij JHWH hen te zullen sparen.

Saul heeft dat verbond van Jozua met de Gibeonieten geschonden, daar hij zich daarvan ontslagen achtte. Saul richtte een bloedbad onder hen aan, zie 2Sam.21:1, wat later verzoend diende te worden door David, toen er grote droogte was en hij enkele zonen van Saul moest ophangen. 2Sam.21:6.

Er waren onder de Gibeonieten wel heel dappere helden, 1Kron.12:4, Ismaja. Zij werden tot de stam Benjamin gerekend. Saul zelf was ook niet helemaal zuiver. Wellicht liep er een Gibeonitische streep door hem heen. Hij was bijzonder lang, zoals de Anakim veelal lang waren, als reuzen. Hij was onevenwichtig, kleinzielig, brutaal, eigengereid. Hij luisterde meer naar de stem des volks als democraat, dan naar de stem van JHWH.

De Atlanten waren goede technici, bouwers, handelslieden en kolonisten. Volgens prof. Rawlinson en prof. Waddel stamt de Britse elite (en dat wijst erop dat alle elitairen in Europa eveneens ervan afstammen) van deze



Phoeniciërs

Phoeniciërs af. Het zijn volgens hen Barat-phoeniciërs. Van het woord Barat heeft men Brit gemaakt, hetwelk niets te maken schijnt te hebben met het Hebreeuwse woord Berith (verbond). Deze Baraten of Britten werden Belialskinderen genoemd. In Griekenland woonden zij onder de naam Spartanen. Zij

menen, op instigatie van de satan, dat de wereld hún toebehoort en zij over de wereld dienen te regeren. Daartoe hebben zij zich ingenesteld in praktisch alle regeringen op aarde. Van hen komen de Merovingers voort, waaruit de Europese vorstenhuizen zijn voortgekomen.

In onze brochure no.46 “In naam van Oranje”, is daarover breedvoerig geschreven.

Zoals gezegd waren ten tijde van Saul de Belialskinderen voornamelijk in de stam Benjamin opgenomen. Zij vereerden de godin Istar of Astarte.

Hiram die Salomo hielp met de Tempel, was een Phoeniciër en had een volgeling van hem in Jeruzalem wonen, een zekere Benoni. Wij zouden

vandaag zeggen dat Hiram een hooggraad vrijmetselaar was en tot de “inner circle” behoorde, tot de Illuminati.

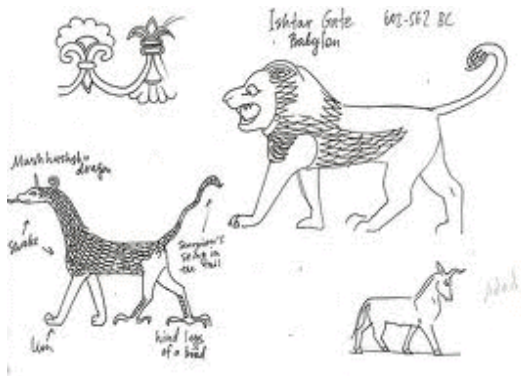
De kinderen Belials hadden de vriendin van een Levitische priester genomen en haar net zo lang verkracht tot zij daarvan stierf. Hieruit is de oorlog ontstaan tegen de Benjaminieten, daar deze de kinderen Belials in bescherming namen. Richt.19/20.

In documenten van de Priori de Sion wordt naar de Benjaminieten verwezen. Uit de Atlantiden is Godfried de Boullion voortgekomen, die koning van Jeruzalem werd en de orde van de Priori de Sion oprichtte. Hij was een pseudo-Benjaminiet, die het koningschap van Saul wilde voortzetten.

Saul was de eerste koning, en zijn herdersvorst was Doëg, de Edomiet. Wij zien hieraan dat Edom/Amalek zich ingenesteld had bij Saul, dicht bij de troon, om zo mogelijk de hand op de troon te leggen. Ezau, Amalek en de kinderen Belials vormen een satanisch trio om Jakob, Juda/David de wereldregering te ontfutselen.

Uit de Belialskinderen stammen de Merovingers en de Europese vorstenhuizen, die durven beweren dat zij van koning David afstammen. Zij voeren rode leeuwen in hun schilden. Ook de Nederlandse leeuw is oorspronkelijk rood, de kleur van Edom. Zij aanbidden de godin Istar in de vorm van een stier, een bull. Engeland noemt men ook wel John Bull. En wanneer wij een kijkje nemen in paleis Soestdijk, vallen wij van de ene in de andere verbazing. Dat paleis staat vol afbeeldingen en altaren van de godin Istar en andere goden van de Atlanten.

In het boek Makkabeën hoofdstuk 1 staat dat de Griekse Spartanen (dus deze Atlanten) broeders waren van de joden. Dat zijn dan de Edom/Amalek-joden wel te verstaan. En nu weten wij exact wie de meeste joden zijn!



Via een maatschap tussen Juda en Benjamin, met de stad Jeruzalem in het gebied van Benjamin, heeft satan zijn nakomelingen op de troon van Jahweh willen zetten. Achter de schermen voert het slangenzaad als Jezuïeten en Illuminati de strijd om de troon, om de wereldregering vanuit Jeruzalem. Satan neemt de profetie heel letterlijk en meent dat het aardse Jeruzalem van blijvende betekenis is. Dat heeft hij echter mis. Elohim heeft andere gedachten. Hij heeft de zaadlijn van het vrouwenzaad, en vooral die van Juda en het koningsgeslacht van David ondergronds laten voortbestaan, buiten het gezicht van satan en de wereld. Dát is het Messias-mysterie, waarover wij enkele brochures hebben geschreven.

Israel in het Westen

Er is een leerzame studie verricht door dr. R. Bisschop uit Staphorst, waarop hij promoveerde. De titel van de dissertatie is: “Sions Vorst en Volk”. De schrijver bespreekt het “Tweede Israel-idee als theocratisch concept in de Gereformeerde kerk van de Republiek der Nederlanden tussen ca.1650 en ca.1750.

Wij geven in het kort een overzicht van de inhoud:

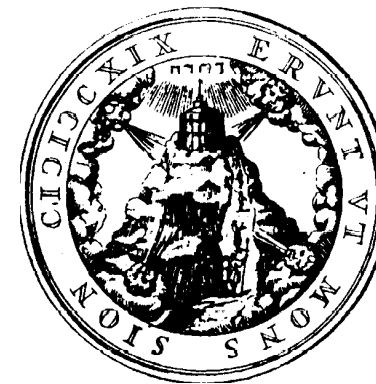
Dr. Bisschop begint in zijn samenvatting bij de Dordtse Synode 1618/19. Na afloop van de Nationale Synode 1618/19 te Dordt ontvingen de afgevaardigden bij hun vertrek een gedenkpenning. De buitenlandse gasten kregen een gouden, de Nederlandse gasten kregen een zilveren exemplaar. Op de voorzijde stond een afbeelding van de synode in vergadering, waarop het randschrift staat: Religione asserta (bij de bevestiging van den

godsdiens). En op de achterzijde staat een tempel op een berg afgebeeld, die van alle zijden wordt bedreigd. Het randschrift daarbij is: Erunt ut mons Sion (Zij zullen zijn als de berg Sions).

Hiermee gaven de synodeleden aan dat zij hun werk zagen in het perspectief van de “bevestiging van de godsdiens” van Gods kerk, het “Sion Gods”. En dat het belang voor dit huidige Sion uitmondt in het hemelse Sion.

Christus als de Verlosser van Zijn volk is

het hart van het gereformeerde tweede-Israel idee. (Tot zover Bisschop).



De gereformeerde vaders zagen in de uitverkorenen het wáre Israel (geestelijk). Voor het historische volk Israel waren hun ogen (nog) gesloten. Het “tweede-Israel idee” stamt regelrecht van Augustinus af en diens tweerijkenleer. Dat leefde weliswaar niet zo sterk bij de Coccejanen, als wel bij de Voetianen.

Ook hebben onze Gereformeerde vaders de joden steeds gehouden voor het O.T. Godsvolk en gezien als zijnde het enige restant van Israel. Dit is helaas een schromelijke vergissing van onze vaders. Dat er naast de joden een wérkelijk Israel is blijven voortbestaan, onder andere namen en aan de heidenen gelijk, daarvan maken zij geen melding.

Predikanten zagen zichzelf als “wachters op Sions muren”.

Doordat men Nederland zag als het tweede Israel, kregen ook de lotgevallen van Nederland aandacht. De God van Israel hoedt immers Zijn kudde. Economische en klimatologische gebeurtenissen komen dan ook te staan in het licht van Elohim's bemoeienissen met Zijn kudde. Men zag Jezus als de Koning van Zijn kerk (ook van de institutionele kerk), hoewel men aan de burgerlijke overheid een grote beslissende rol toekende. Gewetensvrijheid is weliswaar vanzelfsprekend, maar godsdienstvrijheid beslist niet. Dat bewijst de veroordeling en verbanning van de Remonstranten.

Het theocratisch ideaal van de Dordtse vaders bleek echter (gelukkig) onhaalbaar. Hun beginsel baseerden zij op de idee van Augustinus, de Civitas Dei (de staat Gods), waardoor zij zichzelf als het ware tweede Israel beschouwden. Die lijn volgt art.27 van de Ned. Gel. Belydenis. En ook Zondag 21 van de Heidelbergse Catechismus. Dit is de zogenaamde vervangingstheologie.

Daaruit voort vloeyde dat de vaders spraken over Nederland als Israel, het “Neerlands Israel”. En “Westers Kanaän”.

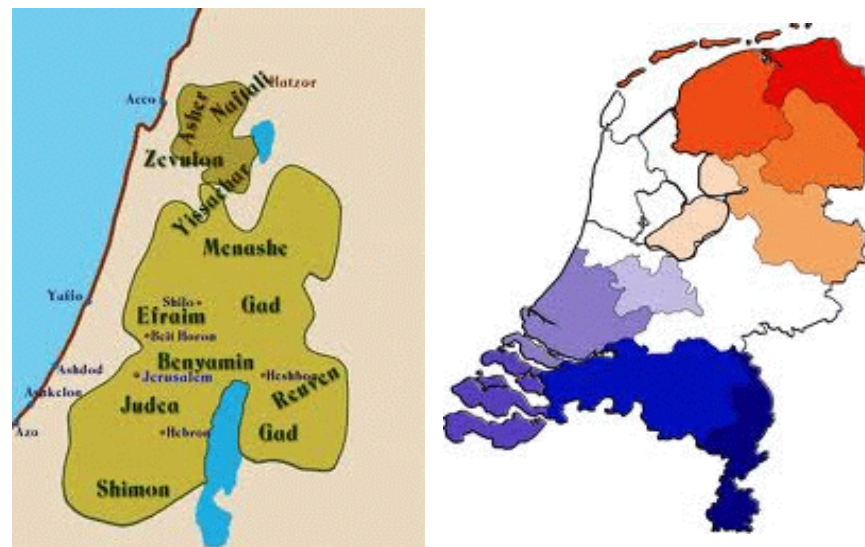
Zij bedoelden dit niet in exclusieve of letterlijke zin (helaas, want daarmee zouden zij de wáre identiteit van zichzelf ontdekt hebben).

Wel bemerkten zij de bemoeienissen van JHWH met ons land en volk. Men beperkte God niet tot Nederland, maar tot de gehele Republiek, de Zeven Provinciën, hetwelk men zag als een zéér gezegend land, bevoorrecht boven alle anderen. Vooral omdat hier te lande het ‘zuivere licht’ des Evangelies op de kandelaar was geplaatst in alle vrijheid.

Wel beperkten de Gereformeerde vaders hun leer der verkiezing tot de ware kerk, strikt individueel. Daardoor konden zij Elohim's verkiezing met het letterlijk volk Israel niet onderscheiden.

Toegepast op hetgeen wij mogen weten van Israel, dat het zich in het Westen van Europa bevindt, en dat onze Gereformeerde vaders nazaten van de echte Israëlieten waren, geeft ons dat het volgende perspectief:

Benjamin is als stam altijd sterk nationaal voelend geweest. Dat is Nederland eveneens, getuige onze volksliederen. Benjamin had iets in zijn graanzak, dat er door Jozef was ingestopt, waarvan hijzelf, zoals in het Boek des Oprechten staat, voorkennis had. En ook onze Gereformeerde vaders hadden een zekere voorkennis, intuïtief, dat Nederland het tweede, of beter gezegd het échte Israel in het Westen is. Elohim heeft dat in onze genen meegegeven, en bij onze Gereformeerde vaders ging daarvan iets opleven.



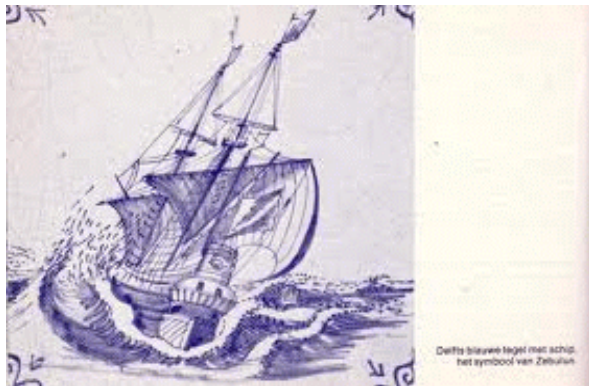
De andere broers hadden wel graan in hun zak en het geld dat ze mee terug kregen, maar Benjamin had echter een groot geheim in zijn zak, de zilveren beker van Jozef, waaruit mijnheer pleegde waar te zeggen. Dus een profetisch geheim, een Profeet was in hun midden. Daarvan is Nederland getuige, daar ons land vele uitmuntende theologen en Godvrezende liederen heeft voortgebracht, als profetenzonen. Ook de grote eindtijd-Profeet.

Benjamin werd wel door Jozef beschuldigd van diefstal, maar dat was om de broers te beproeven, en niet om Benjamin voor dief uit te maken. De broers dachten met hun graanzakken vol naar huis terug te gaan. Benjamin wist ervan dat de beker in zijn zak zat. Hij kende het geheim, doordat Jozef hem had ingelicht. Hij kende het doel en het middel waarlangs Jozef zichzelf wilde openbaren. Juda had er ook iets van in de gaten en verweet Jozef dat hij een vals spelletje met hen speelde. Maar bewijzen kon hij dat niet.

Tijdens de Reformatie is er weer brood (de graanzakken) voor Israel gekomen. Er is graan voldoende, te zien in de vele en mooie kerken en schone belijdenissen. Onze vaders dachten het Evangelie veilig te kunnen stellen. Nee, Elohim is veel groter dan hún Evangelie. Niet de kerk is het tweede Israel. Wijzelf, wij zijn Israel!

Benjamin is Nederland in het Westen, een klein land met een machtig groot potentieel, iets wonderbaarlijks. Wij hebben de profetische beker in ons midden. Dat nemen de andere stammen wel niet van ons aan, en zeker de Edomieten of joden niet, die beweren dat er uit Galilea nog nooit een profeet is opgestaan. Ja zeker, juist die grote (eindtijd) Profeet komt uit Galilea, veracht en niet in tel.

Satan meent het altijd beter te weten. Zijn wijsheid en zijn wijzen bezitten de wijsheid die van déze wereld is. Op cruciale momenten laat satans



wijsheid het afweten. Toen Faraó droomde lieten de wijzen het afweten, zoals ook bij de droom van Nebukadnezar en het teken aan de wand bij Belsazar.

Nee, de ware wijsheid is de vreze van JHWH, en die heeft veel in ons land gewoond. Ons

land is wel het “Kapernaum van het Westen” genoemd, Matth.4, in de landpale Zebulon en Nafthali, naar de profetie van Jesaja. Over de wondere parallel Nederland/Zebulon is door Helene van Woelderen een waardevol en overtuigend boekje geschreven.

Benjamin leverde goede strijdbare mannen. Het Nederlandse leger is één van de beste ter wereld. Benjamin liep soms als kleinste voorop in het kwaad en ging zelfs de Belialskinderen beschermen. Wat doet Nederland vandaag de dag? Wij lopen voorop als klein landje in het kwaad (abortus/homo-huwelijk/euthanasie, etc.)

Benjamin niet gebogen voor Ezau

Deze stelling zouden wij nog nader uitwerken.

Benjamin vertegenwoordigde tenslotte als enige stam geheel Israel. Dat is ook wel het “overblijfsel” of de rest-gedachte. Toen Elia nogal pessimistisch klaagde dat hij de enige nog was in Israel, was het Goddelijk antwoord: 1Kon.19:18 *Ook heb Ik in Israel doen overblijven zeven duizend, alle knieën, die zich niet gebogen hebben voor Baal, en allen mond, die hem niet gekust heeft.*

Er zal in Israel altijd een restant zijn dat niet buigt voor Ezau, voor Baäl en de Amalek-geest. Ook al is het ons niet altijd even duidelijk waar die rest zich bevindt. Het is er wel. Elohim kent degenen die van Hem zijn, n.l. 7000.

De Martelaren der eerste christenen, die voornamelijk uit Galilea kwamen, dus uit Benjamin, hebben zich door het geloof staande gehouden tegenover de Ezau-geest, en welk een schone getuigenissen zijn er door hen afgelegd, te lezen in het Boek der Martelaren.

Tijdens de tachtig-jarige oorlog heeft Nederland als klein landje, als rest van het Israel in het Westen, zich staande gehouden tegen de Alva-Amalek/Ezau-geest!

En wij lezen in Openb.13 dat er in de eindtijd een rest zal zijn, welke namen geschreven zijn in het boek des levens, dat niet zal buigen voor het Ezau-beest om zijn merkteken te ontvangen.

Ten besluit:

Maar wat een dag zal het zijn, wanneer de eindtijd-Jozef zichzelf zal bekend maken, aan ons, en aan alle stammen van Jakob!

Met verlangen zien wij daarnaar uit!